

SESSIÓ DE LECTURA 10

26.06.2025- 19 h

Solitud al cinema

La Saleta
Biblioteca del cinema

D'aquell Roquís, encara llunyer, se'n desprenia una alenada freda, una estranya alenada d'hivern que sorprenia ingratement les carns plenes de sol de primavera, ferint-les amb un sobtat impuls de tornar arrere. En la Mila fou tan viu, aquell impuls, que s'aturà en sec. Aleshores percebí una remor sorda, que venia de no sabia on, com un rumflet de bèstia gegantina que s'hagués adormit fadigada.

—¿Què és aquesta fressa, Matias? —preguntà inquieta.

—L'udol del Torrent de Mala-sang, que escup l'aigua del Bram.

✱

I mentres ella pensava en mals i miracles, el corriol, pujant, pujant i revirant-se, donava la volta al Roquís, penetrant poc a poquet en la regió de les ombres fredes.

✱

L'estranyor del llit, bonyegut i desllivellat, la mateixa força del seu cansament, la fressa somorta però imparable del Bram de Sant Ponç, que es filtrava per tots costats dins la cambra, i els xiulets penetrants de la xibeca del campanar, la privaren de cloure els ulls durant moltes hores. I quan s'adormí, ja de mantinada, tingué un somni turmentós.

✱

En la franja plana un truc hi havia fet un clotet com mitja esclova d'avellana, i la Mila havia hagut de deixar-hi les ungles i el suc d'una llimona per a arreballar-ne el verdet, d'aquell clot: mes ara, emmirallant-s'hi, hi vegé a dins sa cara, menuda menuda, però clara i detallada com una fotografia colorida. «Que bonica sóc, així!», pensà, mirant-se fixament; i de repent, acostant la bacina als llavis, se besà a si mateixa dins del clotet.

✱

Després, tot de cop, doblà el cos sobre les cuixes juntes, amagà la cara i s'abraçà els genolls espaumòdicament. Una onada xardorosa feta de vergonya, de felicitat, de por i de desig, tot alhora, la invadí, muntant-li dels peus al cap, i enrotllant-li l'ànima sobre si mateixa en vertiginós remoixell, li féu quasibé perdre coneixença. Quan se redreçà tenia el cap tèrbol, fredor en l'espina i els foradets del didal fortament estampats en la polpa del braç esquer.

✱

Vençuda, aclaparada, presa d'una desesperació obaga i sense esclats, sentia enveja d'arrossegar-se per terra, de mossegar-se calladament a si mateixa, de morir-se de fam en un recó, de trasmutar son ésser ple d'inquietuds en quelcom insensible, empedreït, mort en vida...

✱

1

La nit, d'una gran bellesa mítica, li deixava caure al damunt sos innumbrables vels de serena sense que ella ho percebís, com si tota sa sensibilitat hagués quedat reduïda al toc dolorós del genoll i al botó de foc que li cremava les entranyes.

✱

En la solitud encantada de la nit, aquella porta oberta feia feredat. De l'altra banda d'ella, el grill, incansable, cantava amb son ric-ric perfidiós.

✱

Després baixà lentament del regatell i sense afegir altre mot, sense tombar la cara, sense res més que la roba de l'esquena, la dona, èrtica i greu, amb el cap dret i els ulls ombrívols, empenqué sola la davallada.

Les filtracions de la solitud havien crestallisat amargament en son destí.

1. Fragments extrets de *Solitud*, (1905) de Víctor Català.

Edicions 62,
a cura de Jordi Cornudella, 2021.

* Sessió de lectura dedicada a *Solitud* de Víctor Català - Caterina Albert. Llibre que ha sigut dues vegades adaptat al cinema, amb *Adversidad* (1944), de la que no es conserva cap còpia, i *Solitud* (1991), restaurada recentment per la Filmoteca. De les dues pel·lícules es conserven, però, fotografies, guions i material de producció al fons de l'arxiu de la Filmoteca.

Sessió de lectura conduïda per Enric Casasses i Elvira Prado-Fabregat.

Dijous 26 de juny a les 19 h

Activitat gratuïta

Biblioteca del Cinema - La Saleta

Inscripció prèvia a:

FilmoTeca
de Catalunya

 Generalitat
de Catalunya

